

РЕШЕНИЕ

№ 5926

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 06.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9654** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на "Джей Ес ребар машинъри" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], вх.Г, ет.1, ап.6, ЕИК по Булстат:[ЕИК], против Ревизионен акт № Р-22221020004966-091-001/07.06.2021 г., в частта, потвърдена с Решение № 1327/26.08.2021 г., издадено "за" Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, относно отказано от ревизията право на данъчен кредит в размер на 5 867,49 лв.

Жалбоподателят излага оплаквания за незаконосъобразност на оспорения РА. Твърденията са за неправилно приложение на материалния закон (ЗДДС) от ревизиращия орган, както и за необоснованост на констатациите му. Подателят на жалбата настоява, че по спорната фактура са извършени реални доставки и поради това за него е възникнало правото на данъчен кредит. Позовава се на практика на ВАС и Съда на ЕС по данъчни дела. Подателят на жалбата претендира отмяна на обжалвания ревизионен акт от Съда и присъждане на разноските по делото. В с.з. жалбоподателят чрез адв.Ж. (с пълномощно на л.161) поддържа жалбата, моли за присъждане на разноски по списък (л.187).

Ответникът - Директорът на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез пълномощника си юк.М. оспорва жалбата, моли за потвърждаване на РА и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 ДОПК. Решението на Д"ОДОП" е връчено на жалбоподателя по електронен път на 30.08.2021 г. (л.21), а жалбата е подадена на 10.09.2021 г. с вх.№ 53-04-730, в рамките на срока за съдебно обжалване на РА, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, а нередовностите ѝ са своевременно отстранени с молба от 03.12.2021 г. (л.160). Поради това жалбата е процесуално допустима.

От фактическа страна Съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221020004966-020-001/ 17.08.2020 г., издадена от Ф. С. Й., Началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С., е възложена ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения по ЗДДС за данъчните периоди от м.октомври до м.декември 2019 г. и от м.април до м.юни 2020 г. ЗВР е връчена по електронен път на 24.08.2020 г., като е определено ревизията да завърши до 3 месеца от връчване на заповедта. За ревизиращи органи са определени Т. Н. В. - гл.инспектор по приходите и ръководител на ревизията, и А. Г. А. –инспектор по приходите. ЗВР е изменена със ЗИЗВР № Р-22221020004699-020-002/23.11.2020 г. и № Р-22221020004966-020- 003/16.12.2020 г., с които срокът на ревизията е съответно продължаван. Органът по възлагането е оправомощен със Заповед № РД-01-128/ 18.02.2020 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С. (л.24).

Ревизионният доклад /РД/ по възложената ревизия под № Р-22221020004966-092-001 е изготвен на 12.05.2021 г. и е връчен електронно на 13.05.2021 г., като срещу констатациите в него жалбоподателят не е подал възражение. Ревизионният акт, предмет на настоящото производство, с № Р-22221314000174-091-001 е издаден на 07.06.2021 г. от органите по приходите Ф. С. Й., Началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С. – възложил ревизията, и Т. Н. В. - гл.инспектор по приходите при ТД на НАП-гр.С. – ръководител на ревизията.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизирания период е внос и износ на употребявани индустриални машини и оборудване, посредничество при продажба на промишлени машини, както и търговия с резервни части за тях.

С издадения ревизионен акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит в размер на 5 867,49 лв. за данъчен период м.декември 2019 г. по фактура № 0...23/03.12.2019 г. с предмет №1 - употребявана машина МЕР модел Mini S. 16, сер.№ 181065, година на производство 1997 г.; №4-подаващи устройства и 6 държачи за бобини, 12 м стенд, автоматична смяна на диаметъра; приспособления: теглеща лебедка, контролна конзола, кабели, резервни части, аксесоари, издадена от "Индъстриал солюшънс" ЕООД (л.202, превод на л.201). във фактурата са посочени условия на плащане: авансово плащане преди натоварване на стоката в размер на 18 000 евро; като са вписани препратки: проформа фактура № 0...17/27.11.2019 г. и Търговски договор за продажба № IndSol_MSX97_181065/27.11.2019 г.

От доставчика по електронен път са изискани документи във връзка с издадената фактура, но той не е представил такива.

От справка в информационната система на НАП ревизиращият орган е установил, че доставчикът няма лица, назначени на трудов договор.

Ревизията е установила, че на доставчика е извършена ревизия по ЗДДС за данъчните периоди от м.септември до м.ноември 2019 г., приключила с влязъл в сила РА № Р-22221420000315-091-001 от 09.07.2020 г., с който е констатирано, че за тези периоди лицето е декларирало вътреобщностни придобивания, но не са представени съпътстващи доставките документи, включително такива за плащане, нито доказателства за транспорт. Не са представени и документи за реалност на получените доставки, документирани от дружества, регистрирани на територията на страната. Направен е извод за липса на реално извършвана от лицето търговска дейност.

При ревизията жалбоподателят е представил спорната фактура без превод, придружена с проформа фактура № 0...17/27.11.2019 г. (л.293, превод на л.291), и международна товарителница - нечетлив екземпляр. Представил е още Договор за продажба № IndSol_MSX97_181065/ 27.11.2019 г. (прил.1, с.74, както и л.194, превод на л.193 и л.276), с който доставчикът като продавач и жалбоподателят като купувач са се споразумели, че продавачът продава на купувача използвана многофункционална машина с изместен център, произведена от MER SpA, година на производство 1997 г., италианско производство и произход, модел: M., основно тяло на машината сер.№ 181065, състояща се 4 подаващи устройства, 6 бобини, теглеща лебедка, основно тяло на машината с автоматично превключване на диаметъра, 12 м стенд (на три части), кабели, резервни части и приспособления. Цената на машината е 15 000 евро без ДДС. Страните са се договорили плащането да се извърши въз основа на издадена от продавача проформа фактура; машината ще бъде доставена от продавача на купувача франко Завод за камиони в склада на CGS M., ул.Г., 61039 С. К., Италия. В момента на доставката купувачът ще получи освен машината, още търговска фактура, опаковъчен лист и товарителница CMR. Доставката ще се осъществи до края на м.декември 2019 г., а собствеността на машината ще премине от продавача на купувача, когато последният издължи цялата сума па доставката.

Ревизията е приела, че в хода на производството не са ангажирани доказателства доставчикът да е разполагал с вещта, за да може да прехвърли собствеността върху нея на ревизираното лице; няма документи от производител или вносител, както и придружаващи вещта: техническа документация и търговски гаранции; няма информация за стопанисвани складови обекти и за мястото на съхранение на машината; няма данни ревизираното лице да е използвало машината за извършваната от него икономическа дейност. Така органите по приходите са формирали извод за липса на реална доставка по смисъла на чл.6 ЗДДС, документирана със спорната фактура. На основание чл.68, ал.1 и чл.69, ал.1 във вр.с чл.6 ЗДДС е отказано претендираното право на приспадане на данъчен кредит.

За така определеното задължение по ЗДДС на ревизираното лице не е начислена лихва за забава, тъй като деклариращият резултат за м.декември 2019 г. е бил ДДС за възстановяване. В този смисъл е представеното от ответника пояснение (л.157).

Недоволен от издадения му ревизионен акт, жалбоподателят го е оспорил по административен ред и с Решение № 1327/26.08.2021 г., издадено "за" Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, обжалваният РА е отменен в частта по ЗДДС за данъчен период м.април 2020 г. С оглед разпоредбата на чл.156, ал.3 ДОПК указаната констатация не е предмет на настоящия съдебен спор. Със същото решение РА е потвърден в частта на отказаното право на данъчен кредит в размер на 5 867,49

лв. за данъчен период м.декември 2019 г. по фактура № 0...23/03.12.2019 г.

По делото са представени доказателства за отсъствието на Директора на Д"ОДОП" на 26.08.2021 г. (л.23), както и Заповед № ЗЦУ-1891/21.05.2021 г. на Изпълнителния директор на НАП, с която Е. С. П. е определена за изпълнява правомощията на Директор на дирекция "ОДОП"-гр.С. при отсъствие на титуляра (л.22).

По делото беше допусната съдебно-счетоводна експертиза с в.л. О. Т., която даде заключение по следните задачи:

1. Осчетоводено ли е и по какъв начин получаването на спорната доставка на машина по ф-ра № 0...23/03.12.2019 г., извършено ли е и осчетоводено ли е погасяване на цената на доставката, заведена ли е получената машина в счетоводството и по какъв начин, редовно ли е водено счетоводството на жалбоподателя.

2. Да се извърши проверка на отчетните регистри и на счетоводните документи на доставчика и да се даде заключение начислил ли е данък по доставката, осчетоводил ли е и по какъв начин извършването на доставката на машина към жалбоподателя, погасена ли е цената по доставката.

3. За документиране на спорната доставка има ли издадени съпътстващи документи, като договори, ППП, стокови разписки или др. подобни, какво счетоводно отражение са намерили посочените документи при жалбоподателя и при доставчика.

4. Отчел ли е доставчикът приходи по спорната фактура.

5. Има ли заплащане по доставката, по какъв начин и на кои дати.

6. Доставчикът разполагал ли е с наети работници/служители - на какви длъжности, с каква квалификация е всеки един от тях, има ли ведомости за заплати, уведомления до НОИ.

7. Доставчикът разполагал ли е с ДМА и какви, къде са били заведени, има ли осчетоводени от него покупки на материали и консумативи.

8. Да се установи стокосен поток, като за целта следва да се установи доставчикът разполагал ли е с вещта и откъде, заприходил ли е същата; доставчикът отписал ли е вещта при отчуждаването ѝ; възможно ли е по доставката първичният счетоводен документ да се обвърже количествено и видово с посочените в т.3 съпътстващи документи.

9. Имат ли страните по сделката наети или собствени транспортни средства, има ли назначени шофьори, има ли издадени и осчетоводени документи за осъществен транспорт на вещта, предмет на доставката - при жалбоподателя и при доставчика, ползвани ли са услугите на превозвачи и къде счетоводно е отразено това.

10. Връзката на получената доставка с извършваната от него икономическа дейност през ревизирания период.

11. Последваща реализация на вещта, която се твърди да е получена от доставчика - по вид и издадени данъчни документи, вкл. съпътстващи документи.

12. Редовно ли са водени счетоводствата на доставчика и жалбоподателя.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени доказателства: представените от жалбоподателя документи, по които е работило вещното лице по ССЕ (л.187); превод на документите от чужд език (л.269); информация от доставчика на удостоверителни услуги "Борика" АД, представена информация за следните органи по приходите, на които са издадени квалифицирани електронните подписи: Ф. С. Й., Т. Н. В. и А. Г. А. (л.175).

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни

изводи:

По силата на чл.160, ал.2 ДОПК Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевиращи доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

С оглед делегирането на правомощия по реда на чл.112, ал.2, т.1, чл.119 ДОПК е представена Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. (л.24) на Директора на ТД на НАП-гр.С. за определяне функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК, касаеща Ф. С. Й., Началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С. – орган, възложил ревизията и издател на процесния РА.

Съдът намира оспорения РА за нищожен па следните съображения:

Нормативна уредба за недействителността на административните актове липсва. Няма законово определение за нищожни или унищожаеми административни актове. Те са установени в административноправната теория и в съдебната практика понятия, които допринасят за изясняване на понятията "нищожност" и "унищожаемост" и за изграждане на критерии за разграничаване на нищожните от унищожаемите административни актове. Един административен акт е нищожен, когато е засегнат от тежък порок - от неспазване на изрично определените в закона условия за валидността на административния акт или поради нарушаване на някое от нормативно установените изисквания за законност на административните актове - изброени съответно пет порока в чл.146 АПК. Категорични критерии не са възможни, като преценката е с оглед на конкретни обстоятелства за допусната нередовност на акта.

В съдържанието на ЗВР, ЗИЗВР, РД, РА е отразено, че са издадени чрез информационна система "Контрол" като електронен документ, подписан с електронен подпис.

От представените по делото доказателства от доставчика на удостоверителни услуги "Борика" АД (л.175) се установи, че същият е издавал удостоверения на органа по приходите, възложил ревизията и издал РА - Ф. С. Й. - към 17.08.2020 г., 23.11.2020 г., 16.12.2020 г. и 07.06.2021 г. Доставчикът не е посочил вида на издадените удостоверения към съответните дати. Това наложи Съдът да извърши справка в Публичния регистър на КЕП, съдържащ списък с всички удостоверения за електронни подписи, на електронен адрес <https://www.b-trust.bg/queries/certificate-search>. При така извършената проверка се установи, че към датите на издаване на ЗВР № Р-22221020004966-020-001/17.08.2020 г. и на ЗИЗВР № Р-22221020004699-020-002/23.11.2020 г., техният издател Ф. С. Й., Началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С., не е притежавала валидно КУКЕП. Това е видно от отразеното в списъка, че двата издадени професионални КУКЕП са с дати на валидност от 14.12.2020 г. до 14.12.2021 г. (Сериен номер 600150985); и от 15.03.2021 г. до 15.03.2022 г. (Сериен номер 600165666).

Следователно към датите на издаване на ЗВР и на първата ЗИЗВР органът, възложил ревизията, не е притежавал валиден професионален КУКЕП.

Валидността на административния акт е предпоставена от изпълнението на установените изисквания за валидност, част от които са свързани с формата и съдържанието му, като пълна липса на мотиви и липса на особено съществени реквизити, по аргумент от чл.59, ал.1 и ал.2 АПК, а в случая и от специалните

разпоредби на чл.113, чл.117 и чл.120 ДОПК. Подписване на съответния акт /ЗВР, ЗИЗВР, РД, РА/, от органите по приходите, които са го издали ги идентифицира като негови автори и ги ангажира със съдържанието му. Идентифицирането на издателите е от решаващо значение за преценката, дали към момента на постановяване на индивидуалния административен акт са разполагали с материалната компетентност да сторят това. Когато ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени в писмена форма и са връчени на ревизираното лице, на хартиен материален носител на информация, съгласно посочените по-горе норми от ДОПК, те следва да са подписани със саморъчен подпис от издателя, а конкретно за РА - чл.120, ал.1, т.8 ДОПК - от издателите. Тогава, когато ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, са били издадени и съобщени като електронни документи /като в случая/, те следва да са подписани с електронен подпис, т.е. най-общо - чрез добавянето на информация в електронна форма, която дава възможност да бъде еднозначно установено авторството на електронното изявление.

Изисквания за наличие на валидно удостоверение за квалифициран електронен подпис, на лицата, имащи право да правят електронни изявления от името на администрациите /а от там и изискванията за КЕП в самите електронни документи/, са въведени и с разпоредбите на чл.2-7 от Наредбата за удостоверенията за електронен подпис в администрациите, в приложимите им след 01.03.2017 г. редакции. Въвеждането на тези изисквания е в изпълнение на изричната делегация, дадена с чл.37 от Закона за електронното управление и при тяхното действие е започната е и проведена ревизията – предмет на настоящия спор. В ДОПК не се установява отклонение от тези изисквания, обратно – задължението за използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите при връчване на съобщения и други документи, е изрично посочено в някои тектове от кодекса – напр. чл.29, ал.4 и чл.30, ал.6 ДОПК, отнасящи се и за ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА /аргумент от чл.33 ДОПК/, чл.54, ал.1, чл.54а ДОПК и др. Когато ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са били издадени и съобщени като електронни документи, за установяване на надлежното им подписване, а от там и на несъмненото им авторство, следва да се изясни дали издателите на актовете са притежавали квалифициран електронен подпис и дали този подпис е използван надлежно при издаването на конкретния акт. Относами към отговорите на тези въпроси са нормите на ЗЕДЕУУ и Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета, от 23.07.2014 г., относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар. Приложимостта на нормите от посочения регламент е изрично въведена с измененията на ЗЕДЕУУ /обн. ДВ, бр. 85 от 2017 г./, които редакции са действащи за релевантния период, но и преди въпросните изменения регламентът е имал приложимост на основание чл.288, ал.2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, чл.1 и чл.2 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в учредителните договори.

Според дефиницията на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ вр. чл.3, ал.35 от Регламента "електронен документ означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или звуков, визуален или аудио-визуален запис". "Електронен подпис" /чл.3, т.10 от Регламента/ означава "данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярът на електронния подпис използва, за да се подписва". Усъвършенстван електронен подпис /чл.3, т.11 от Регламента/ означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 - свързан е по уникален начин с титуляра на подписа; може да идентифицира и титуляра на подписа; създаден е чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярът на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол; свързан е с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях. И най-сетне, квалифициран електронен подпис /чл.3, т.12 от Регламента/ означава "усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано

удостоверение за електронни подписи/".

Видно е, че понятието за "квалифициран електронен подпис" съдържа в състава си елементите на "електронен подпис" и "усъвършенстван електронен подпис". От друга страна, нормата на чл. 33, ал. 1 от Регламента постановява, че "услугата по квалифицирано валидиране на квалифицирани електронни подписи може да се предоставя единствено от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, който: а) извършва валидиране в съответствие с чл.32, § 1; и б) дава възможност на доверяващите се страни да получат резултата от процеса на валидиране по автоматизиран начин, който е надежден и ефикасен и носи усъвършенстван електронен подпис или усъвършенстван електронен печат на доставчика на услугата по квалифицирано валидиране". Или относно конкретния случай, изпълнението на цитираното по-горе изискване на чл.3, т.12 от Регламента, означава да съществуват безспорни данни за свързаност между съответните електронни подписи и електронните документи /ЗВР, ЗИЗВР РД, РА/, за които се твърди, че са подписани с тези подписи, да се установява свързаност по уникален начин с автора на подписа и използването му под негов контрол, както и да е била извършена услугата квалифицирано валидиране на квалифицираните електронни подписи, при условията на чл.33, ал.1 от Регламента.

С Регламент № 910/2014 са въведени единни изисквания за електронните подписи. Съгласно чл.52, т.2 от Регламента - "Влизане в сила", същият се прилага от 01 юли 2016 г., с изключение на изрично изброени норми, сред които не са относимите към конкретния случай разпоредби. Тези относими разпоредби са в сила от 01.07.2016 г., и са пряко приложимо право, вкл. за България. Съгласно чл.3, т.15 от Регламента "квалифицирано удостоверение за електронен подпис" е удостоверение за електронен подпис, което се издава от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги и отговаря на изискванията, предвидени в Приложение 1.

Съгласно въпросните изисквания квалифицираните удостоверения за електронни подписи съдържат:

- а) указание най-малко във форма, подходяща за автоматизирана обработка, че удостоверението е издадено като квалифицирано удостоверение за електронен подпис;
- б) набор от данни, които еднозначно представляват издалия квалифицираното удостоверение доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, който набор включва най-малко държавата членка по установяване на доставчика и: -за юридическо лице: наименованието и, където е приложимо, регистрационния номер според официалните регистри, - за физическо лице: името на лицето;
- в) най-малко името на титуляря или псевдоним; ако се използва псевдоним, той се посочва ясно;
- г) данни за валидиране на електронния подпис, които съответстват на данните за създаване на електронния подпис;
- д) информация за началото и края на срока на валидност на удостоверението;
- е) идентификационен код на удостоверението, който е уникален за доставчика на квалифицирани удостоверителни услуги;
- ж) усъвършенстван електронен подпис или усъвършенстван електронен печат на издаващия доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги;
- з) място, където удостоверението, което поддържа усъвършенствания електронен подпис или усъвършенствания електронен печат, посочени в буква ж), е на разположение безплатно;
- и) място на услугите, до което се отправят искания за проверка на валидността на квалифицираното удостоверение;
- й) когато данните за създаване на електронен подпис, свързани с данните за валидиране на електронен подпис, се намират в устройство за създаване на квалифициран електронен подпис, това съответно се указва най-малко във форма, подходяща за автоматизирана обработка.

Безспорно е в случая, че органът по приходите, възложил ревизията и издал РА - Ф. С. Й. – не е притежавал КУКЕП /Q./ към датата на ЗВР (17.08.2020 г.) и на първата ЗИЗВР (23.11.2020

г.). При това положение ревизията е невалидно възложена. Това прави РА издаден в противоречие с условието, обективизирано в Регламента. Поради това следва да бъде прогласена неговата нищожност. Преписката следва да бъде изпратена на Директора на Териториална дирекция на НАП-гр.С., за произнасяне при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Жалбоподателят претендира разноски в общ размер 1 850 лв. според списъка на л.187, от които 50 лв. заплатена държавна такса, 1 000 лв. заплатено адвокатско възнаграждение (л.161, Л.163), и 800 лв. внесен депозит за вещо лице. Искането е отправено своевременно, поради което следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.5 от ДОПК във вр.с чл.173, ал.2 от АПК и чл.161 от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА нищожността на Ревизионен акт № Р-22221020004966- 091-001/07.06.2021 г., в частта, потвърдена с Решение № 1327/26.08.2021 г., издадено "за" Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, с който ревизионен акт на "Джей Ес ребар машинъри" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], вх.Г, ет.1, ап.6, ЕИК по Булстат:[ЕИК], е отказано право на данъчен кредит в размер на 5 867,49 лв.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на ТД на НАП-гр.С..

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП да заплати на "Джей Ес ребар машинъри" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], вх.Г, ет.1, ап.6, ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски по делото в размер на 1 850 лв. /хиляда осемстотин и петдесет лева/.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: